

Gebedschool “Bron van Levend Water”

Een retraite in Libanon

Guy Borreman sj

De gebedschool ‘[Bron van Levend Water](#)’ werd door enkele Libanezen die in 2008 de dertigdaagse Geestelijke Oefeningen volgden uitgenodigd om in Libanon een retraite te komen geven. Wij zijn met zes begeleiders een vijfdaagse ignatiaans-charismatische retraite gaan geven iets ten noorden van Beiroet. Wij zijn in het land geweest van 20 juli tot 2 augustus 2010 en zijn gastvrij rondgeleid voor en na de retraite om het mooie Libanon te bewonderen.

De retraite met 37 retraitanten ging door in het retraitehuis van de Zusters Franciscanessen van het H. Kruis (“Saïdat el-Bir” Notre-Dame du Puit”). Een zeer gerieflijk huis met individuele toilet, stortbad en airconditioning. Dat laatste was wel nodig gezien de 40 ° temperatuur. De Congregatie zoals vele Congregaties in Libanon is zeer bloeiend. Naast het retraitehuis beheren ze onder andere een psychiatrische inrichting met 1500 patiënten.

De retraite is zeer gezegend geweest dank zij het gebed van honderden mensen uit de gebedsketting. De retraitanten waren sterk getroffen door de sfeer en de diepte en vormgeving van onze retraite. Wat hen vooral trof was de diepe stilte, de ingetogenheid, de lange aanbiddingen, het aspect van de innerlijke genezing, het accent op de vergeving, het dieper beleven van de eucharistie en de biecht, de vruchtbaarheid van het begeleidingsgesprek, de uitleg van het Woord, de getuigenissen tijdens de terugblik ‘s morgens. Het waren voor hen zoveel nieuwe aspecten dat ze het niet onder woorden konden brengen. Ze stonden er echt voor open en waren er ook diep door aangeraakt. Daardoor heeft God wondere dingen kunnen doen.

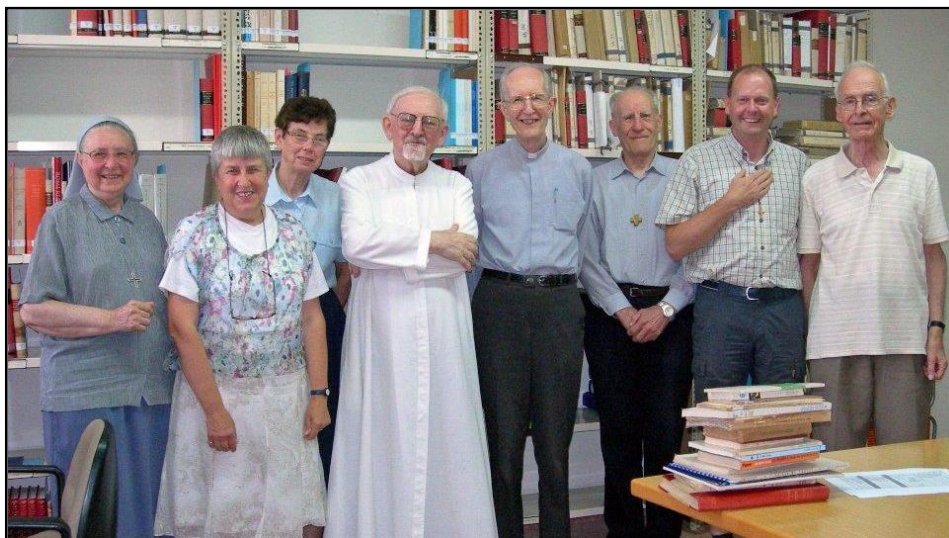
Bijna alle retraitanten waren van de Maronitische ritus; enkelen waren ook Orthodox (Byzantijns of Grieks Orthodox). De Maronitische Kerk is zeer vurig en vroom. Zij werd in Syrië gesticht door de H. Maron in de 5^e eeuw. Hij trok zich op een berg terug en werd de vader van de Maronitische monniken. Hij sticht de enige Kerk in het Oosten die altijd trouw is gebleven aan Rome. Rond het graf van de Heilige vormde zich een gemeenschap van

monniken, die ooit 800 monniken telde. Later zullen 350 van hen hun bloed vergieten voor de verdediging van het Concilie van Chalcedon in 517. Door de Monofysieten vervolgd zullen de Maronieten hun land verlaten om zich in het gebergte van Libanon te verschuilen. Libanon was reeds door Jezus en de apostelen bezocht geweest en gekerstend. De Maronieten werden de verdedigers van een christelijk bastion dat noch door de eeuwen, noch door de vervolgingen, noch door de ketterijen zou worden vernietigd.

In 'la Kadisha', 'de Heiligen Vallei' hebben er in de tijd 400 kluizenaars in grotten gewoond in de wand van de steile rots. Overall in het land prijken reusachtige foto's van de laatste zaligverklarde heiligen Estefân en Jacoub. Hun meest gevierde heilige is de kluizenaar Charbel Makhlof, uit de 19^e eeuw, een grote wonderdoener tijdens en na zijn leven, heilig verklaard door Paulus VI in 1977. Hij is naast de H. Maron een nationale heilige. Er zijn talrijke Maronitische kloosters met veel roepingen. De zondagsvieringen zitten vol. In de parochiekerk van onze gastheren is er wekelijks een aanbiddingsuur met volle kerk.

We zijn naar de inhuldiging geweest van een pas gebouwd klooster. Soeur Marie-Charbel Chamié, kluizenares, die in Banneux bij ons retraite volgde heeft het complex uitsluitend met giften laten bouwen. Zij zelf heeft twee jaar lang helemaal alleen op de bouwwerf gewoond. Het huis ligt op 1400 m. hoogte met een uniek zicht op de bergen en valleien. Soeur Marie hoopt volgelingen te krijgen die het kluizenaarsleven weer doen opleven. Want dat is wel bijna uitgestorven. Daarnaast heeft ze 24 kamers gebouwd voor mensen die de stilte willen opzoeken. Zij woont op 20 minuten lopen van de kluis van Charbel Makhlof .

Wij hebben na de retraite ook een foyer de charité van Marthe Robin bezocht. De Vader van het Foyer, P. Antoine, Antonijn, heeft in tien jaar tijd een reusachtig complex gebouwd met 200 kamers, weerom op een bergtop met enig zicht op de bergen. Alles met giften. Twintig foyerleden vasten elke dag tot 4 uur in de namiddag. Zij bidden elke dag de volledige rozenkrans en hebben gedurige aanbidding. Hij heeft reeds 500.000 overnachtingen gehad.

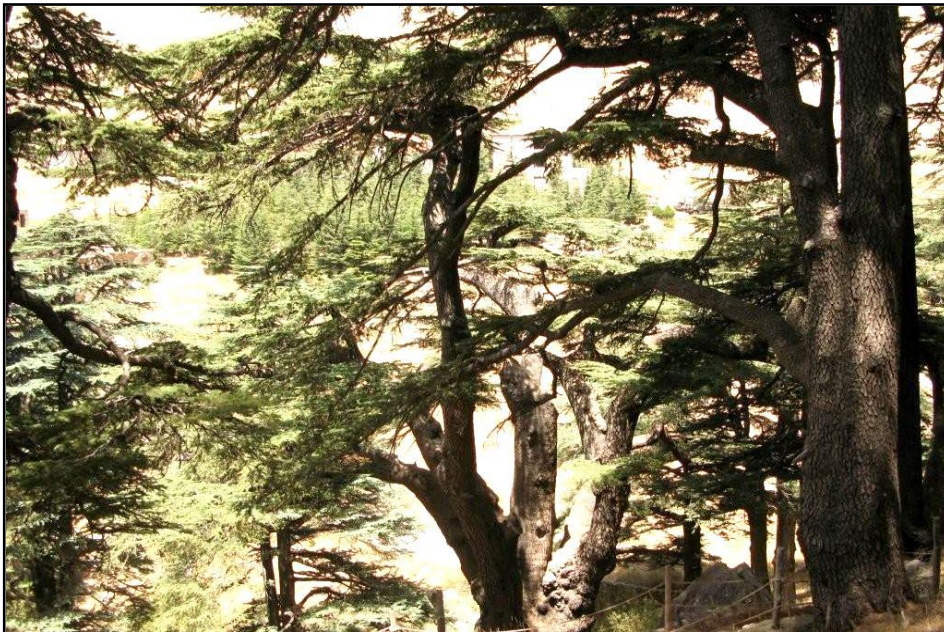

Wij hebben de Jezuïetenuniversiteit van Beiroet bezocht en er een zeer aangenaam onderhoud gehad met onze ex-generaal overste, P. Kolvenbach. De paters hebben ter plaatse de burgeroorlog meegemaakt, vijftien jaar lang. Hun communauteit lag op de grens tussen de Moslims en de Christenen, die elkaar over hun huis beschoten. Hun gebouwen zijn

beschadigd geworden. Zeven Jezuïeten zijn in de burgeroorlog gedood of vermoord, o.a. de Nederlandse Jezuïet P. Nicolas Kluiters, die afschuwelijk mishandeld werd en als martelaar gestorven is.

Ook hebben we het retraitshuis van de Jezuïeten bezocht in de Bekaa-vallei, waar ze naast het retraitshuis 4 scholen hebben, van lagere school tot hoger onderwijs met 1400 leerlingen en studenten, en een boerderij runnen waar de Landbouw afdeling van de Universiteit ook kan experimenteren. Pater Pierre Wittouck van de Waalse provincie heeft er gewerkt en een heel mooie retraits tuin aangelegd. De Nederlandse Pater Paul Brouwers die bij ons retraite volgde in Banneux was er vroeger directeur. Nu is hij overste van de communiteit in Beiroet met P. Kolvenbach als onderdaan.

We bezochten de best bewaarde Romeinse Tempel in Baalbeck. Indrukwekkend wereldwonder.

Een dag zijn we gereisd naar de overblijvende Ceders van de Libanon op 2000 m. hoogte. Zij verschijnen tientallen keren in de bijbel. Het zijn prachtige majestueuze bomen. Wij zagen er die 6000 jaar oud zijn, knoestig, maar nog steeds groen bebladerd. Jammer genoeg zijn ze bijna allemaal uitgekapt en meegenomen voor de scheeps- en tempelbouw van de Egyptenaren, de Assyriërs, de Meden, de Turken. De bergheuveld op de hoogvlakte staan nu kaal. Op twee of drie bergheuveld blijven nog enkele kleine cederbossen over. Beetje bij beetje worden nieuwe ceders geplant, maar dat vraagt heel veel werk. Elk plantje moet begoten en verzorgd worden. Een plantje is na 1 jaar slechts een paar centimeter hoog. Het zal eeuwen vragen om de bergkammen weer bebost te krijgen.

De Libanezen zijn zeer vriendelijke en gastvrije mensen. Hun taal is het Arabisch. Zij hebben veel geleden onder de burgeroorlog en ook de natuur heeft veel schade opgelopen. Nadien is er zonder urbanisatie wild gebouwd. Zo is een groot deel van de kust van de Middellandse Zee verborgen achter grijze flatgebouwen. Ook in de bergen is er veel wildbouw. Vier uur

per dag is er geen elektrische stroom bij gebrek aan energie. Private firma's vangen met generators die leemtes op voor veel geld. De oorlog heeft trauma's achtergelaten.

Het rijgedrag op de baan is voor ons westerlingen chaotisch. Maar het lukt. Openbaar vervoer met trein en bus bestaat er sinds de burgeroorlog niet meer. Alles gaat met eigen wagen of met taxi. Vandaar veel files.

Samengevat: het was een zeer gezegende retraite en boeiende verkenning van het Beloofde Land. Wij worden met aandrang teruggevraagd voor volgend jaar september.